

El complot 2.0

Una notícia 's'acaba' en el moment que es publica? O és a l'inrevés? Que una notícia comença precisament en aquest moment, en l'instant precís que és llegida i compartida? La pregunta no és innocent. Si l'objectiu de la notícia és arribar com a producte 'manufacturat' a un públic, parlem de receptors; si centrem la mirada en la manera com aquests receptors interactuen amb la informació..., parlem d'una altra cosa. Parlem de ciutadans.

Una notícia 's'acaba' en el moment que es publica? O és a l'inrevés? Que una notícia comença precisament en aquest moment, en l'instant precís que és llegida i compartida? La pregunta no és innocent. Si l'objectiu de la notícia és arribar com a producte 'manufacturat' a un públic, parlem de receptors; si centrem la mirada en la manera com aquests receptors interactuen amb la informació..., parlem d'una altra cosa. Parlem de ciutadans. Ens nodrim de la informació per configurar la nostra mirada crítica del món. No som receptors, som constructors. La notícia és un material, un punt de partida. Una eina per a desxifrar el mapa. Ni comença ni s'acaba..., es transforma amb nosaltres, a temps real. Fa unes quantes setmanes VilaWeb va intentar de capturar [aquest corrent d'informació](#) dedicant la portada a les aportacions dels seus lectors sobre l'editorial conjunt de dotze diaris catalans i, uns pocs dies després, va obrir la mateixa finestra la jornada del 13-D. Una lúcida declaració, aquesta: la notícia és també allò que passa després; la conversa. Algunes aplicacions s'han especialitzat a oferir aquests serveis, com Cover it live (la que fa servir VilaWeb): en un fòrum actualitzat al segon, el lector podia dir-hi la seva des de Facebook, des de Twitter, o intervenint directament en la interfície proposada en un debat amb noms i cognoms, respectuos i àgil, d'un valor afegit clar. Argumentacions creuades, enllaços suggerits: VilaWeb va ser una mica millor perquè va donar joc a allò que, de fet, ja passava a la xarxa. En la jornada del 13-D molts ciutadans van seguir-ne les notícies a través del cercador de la xarxa social de microblogging Twitter que captava les actualitzacions fetes amb l'etiqueta #13D. Més: fa uns pocs dies, la cimera sobre el canvi climàtic de Copenhagen generava un altre impressionant seguiment compartit, dinamitzat per ciutadans, activistes, periodistes i polítics de tot el món a partir de l'etiqueta #Cop15. L'any 2009 ha convertit Twitter en un dels protagonistes. Un exemple eloqüent: el govern nord-americà mateix va sol·licitar a l'empresa californiana que ajornés unes tasques de manteniment als servidors amb la finalitat de facilitar als manifestants iranians l'actualització dels seus canals. N'hi ha que encara es creuen que això és una hedonista moda passatgera, una ridícula conspiració de noms estranys: deliciosos, posteros, tumblr, droplr i... twitter! 'No tinc temps per a les xafarderies', 'Jo no sóc com tu, que t'agrada la informàtica'..., són dos retrets que salten com un d'aquells pallassos de molla quan s'obre la caixa de Pandora de les xarxes socials... Però no parlem d'entreteniments, sinó d'eines. Eines, com Twitter, per a intervenir en el debat públic, per a organitzar-nos millor, per a escoltar d'una manera més eficient. En la construcció del país (això és, en la construcció d'una ciutadania crítica, exigent i propositiva) tenim un bon aliat en aquest 'complot' d'aplicacions per a comentar i compartir informacions. Som molts els qui ja hem fet el pas. Afegeix-t'hi. Perdre el temps? Es tracta de fer país. També així.

23 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)